

Γράφει ο **Σεΐτ Αλντογάν***

Η εξωτερική και εσωτερική πολιτική της Άγκυρας, εξακολουθεί να είναι παράγοντας εξελίξεων και θέμα συζητήσεων στην Τουρκία και σε όλο τον κόσμο.

Σημαντική εξέλιξη των τελευταίων ημερών είναι η **συγγνώμη** που ζήτησε ο Ερντογάν από την Ρωσία και το Ισραήλ. Η εξέλιξη αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι ο Ερντογάν κατάλαβε ότι η εξωτερική πολιτική που ακολουθούσε στην περιοχή προσέκρουσε σε τοίχο. Και αυτό γιατί φαίνεται πως οι ιμπεριαλιστές, ΗΠΑ και ΝΑΤΟ, έχουν συμφωνήσει σε λύση για τη Συρία που να περιλαμβάνει και τον Άσαντ, ενώ η Τουρκία επεδίωκε λύση χωρίς τον Άσαντ και ταυτόχρονα χωρίς τους Κούρδους. Το γεγονός αυτό δυσχεραίνει τη θέση της Τουρκίας στην περιοχή. Ήδη απομονωμένο το καθεστώς της Άγκυρας, βλέπει στα ανατολικά και νοτιοανατολικά σύνορα της χώρας να μην υπάρχει χώρα με την οποία να μην έχει εχθρικές σχέσεις. Συρία, Ιράκ, Ρωσία, Αρμενία...

Η προσπάθεια της Τουρκίας να ομαλοποιήσει τις διακρατικές σχέσεις της με Ρωσία, Ισραήλ κλπ, έχει τον εξής στόχο: Η ομαλοποίηση των σχέσεων με την Ρωσία σημαίνει ομαλοποίηση με το Ιράν, το Ιράκ και τη Συρία. Ομαλοποίηση με την Αμερική σημαίνει ομαλοποίηση των σχέσεων με τη Δύση.

Σε πρόσφατες δηλώσεις του ο υπουργός Εξωτερικών **Μεβλούτ Τσαβούσογλου** δήλωσε ότι «αν η Γερμανία ζητήσει βάσεις στο Ιντσιρλίκ, εμείς θα δεχτούμε».

Όλα αυτά δείχνουν ότι η Τουρκία αναζητεί από την αρχή συμμαχίες και προσπαθεί να 'παίξει' στις ισορροπίες στην περιοχή.

Την ίδια ώρα, οι Κούρδοι της Συρίας φαίνεται ότι έχουν εξασφαλίσει τη συνεργασία της Αμερικής. Προσπαθούν παράλληλα να εξασφαλίσουν συνεργασία και με τη Ρωσία, ενώ ήδη δήλωσαν πως είναι έτοιμο και το **Σύνταγμα της Ομοσπονδίας τους...**

Σύμφωνα με ανακοίνωση που έκαναν πριν από τρεις μέρες οι Κούρδοι της Συρίας, μέσω του εκπροσώπου τους **Σαλίχ Μουσλίμ**, οι Αμερικάνοι έχουν ήδη **τρεις βάσεις στην περιοχή της Ροζάβα**. Από την άλλη πλευρά, και η Ρωσία προσπαθεί να αυξήσει και να ενισχύσει τις βάσεις που έχει στην Συρία.

Από την αρχή της κρίσης στη Συρία, ο Ερντογάν διακήρυξε ότι μία ομοσπονδία των Κούρδων στην περιοχή, είναι κόκκινη γραμμή για την Τουρκία. Σήμερα που οι Κούρδοι ανακοινώνουν ότι θα προχωρήσουν με ομοσπονδία στην περιοχή, και μάλιστα με Σύνταγμα, ο Ερντογάν δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Μέχρι τώρα, η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας ήταν εκτός όλων αυτών των εξελίξεων με τον Ερντογάν απομονωμένο, να μην μπορεί να παρέμβει σε αυτές. «Βρόνταγε χωρίς να βρέχει», έκανε δηλαδή δηλώσεις επίδειξης λεονταρισμού στην περιοχή. Ενός λεονταρισμού όμως που ούτε προς την πλευρά της Αμερικής, ούτε προς την πλευρά της Ρωσίας, των Κούρδων ή των Σύρων βρήκε απήχηση. Δεν πέρασε, οπότε ο Ερντογάν ξεκίνησε την πολιτική της ομαλοποίησης των σχέσεων της Τουρκίας με την Ρωσία πρώτα, με το Ισραήλ στη συνέχεια. Φαίνεται ότι τις επόμενες ημέρες θα υπάρξουν εξελίξεις και για το συριακό ζήτημα.

Η εξωτερική πολιτική της Τουρκίας, όπως προαναφέραμε, προσέκρουσε στις μεγάλες δυνάμεις και στον ανταγωνισμό των αξόνων στην περιοχή. Αυτή είναι η κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή.

Στο εσωτερικό τώρα της Τουρκίας, στόχος του Ερντογάν από καιρό, είναι η αλλαγή του Συντάγματος και του πολιτεύματος και η μετάβαση σε **προεδρικό σύστημα** με ενισχυμένες τις εξουσίες του προέδρου. Αυτό αποτελεί απαίτηση μιας μεγάλης μερίδας της αστικής τάξης που αναδύθηκε και προόδευσε παράλληλα με τη διακυβέρνηση του ΑΚΡ (Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης, το κόμμα του Ερντογάν), έχει συσσωρεύσει μεγάλο κεφάλαιο και επιδιώκει μεγαλύτερο κομμάτι της πίττας τόσο στο εσωτερικό της Τουρκίας όσο και στην ευρύτερη περιοχή. Ένα προεδροκεντρικότερο σύστημα τους διευκολύνει. «Σουλτανικό» μάλιστα προεδρικό πολίτευμα.

Από την άλλη μεριά, η απαίτηση των λαών για περισσότερη δημοκρατία, ελευθερίες και δικαιώματα, συνεχώς καταπνίγεται με καταπίεση, με τρομοκρατία, με πολεμικές

επιχειρήσεις, με αποκλεισμούς περιοχών, συλλήψεις, κρατήσεις κτλ. Ο Ερντογάν ισοπεδώνει κάθε αντίσταση και αντιπολίτευση που θα βρει μπροστά του.

Όπως είναι γνωστό, ο πόλεμος μαίνεται στις κουρδικές περιοχές. Επί μήνες συνεχίζονται αποκλεισμοί περιοχών ολόκληρων. Επί μήνες ολόκληρους, δεκάδες κουρδικές πόλεις, κωμοπόλεις και περιοχές, παράλληλα με τον αποκλεισμό δέχθηκαν αεροπορικές επιθέσεις, επιθέσεις με βαριά όπλα, όπως τανκς και άλλα, βομβαρδίστηκαν και ισοπεδώθηκαν κυριολεκτικά. Χιλιάδες άτομα σκοτώθηκαν στις επιχειρήσεις αυτές. Και ο Ερντογάν σε ανακοίνωσή του δηλώνει πως οι επιχειρήσεις θα συνεχιστούν «μέχρι να ξεριζώσουμε την τρομοκρατία, μέχρι να εξολοθρεύσουμε και τον τελευταίο τρομοκράτη».

Σε όλη την Τουρκία, οποιοσδήποτε αντιστέκεται ή αντιπολιτεύεται τα σχέδια του Ερντογάν, θεωρείται εχθρός της χώρας και τιμωρείται. Ακόμα και πολύ γνωστοί δημοσιογράφοι, ακόμα και διανοούμενοι που υπέγραψαν μία διακήρυξη με την οποία απαίτησαν δημοκρατία και ελεύθερη έκφραση, ζητώντας να σταματήσει αυτός ο πόλεμος, αντιμετωπίστηκαν ως εχθρός της χώρας. Οι περισσότεροι από αυτούς φυλακίστηκαν για κάποιο χρονικό διάστημα. Δεκάδες από αυτούς έχουν διωχθεί και εξακολουθούν να διώκονται από τη δουλειά τους και από τα πανεπιστήμια, επειδή ζήτησαν με τις υπογραφές τους να τελειώσει ο πόλεμος.

Όπως είναι γνωστό, μέχρι πρόσφατα πρωθυπουργός της Τουρκίας ήταν ο **Αχμέτ Νταβούτογλου**, αρχιτέκτονας της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας. Το γεγονός ότι σε κάποιες δηλώσεις του σχετικά με την εξωτερική αλλά και την εσωτερική πολιτική, είχε αναφέρει ότι μερικά πράγματα θα πρέπει να αναθεωρηθούν, «να τα ξαναδούμε από την αρχή», αποτέλεσε την αφορμή να εκδιωχθεί από τον Ερντογάν από την πρωθυπουργία. Αυτό δείχνει το μέγεθος της μη ανοχής του Ερντογάν στην παραμικρή αντιπολιτευτική φωνή, ακόμα και όταν προέρχεται από το δικό του χώρο.

Από την άλλη μεριά, οι εκρήξεις και η τρομοκρατία στην Τουρκία έχουν κοστίσει πολλές ζωές. Η τρομοκρατία εξαπλώνεται σε κάθε σπίτι, σε κάθε πόλη, σε κάθε εργοστάσιο. Με αυτή την έννοια, ο Ερντογάν χρησιμοποίησε όλες τις εκρήξεις που έγιναν στην Τουρκία και κόστισαν τη ζωή εκατοντάδων ανθρώπων. Στις περισσότερες εκρήξεις, τα στοιχεία έδειξαν ότι η **MIT**, η μυστική υπηρεσία πληροφοριών της

Τουρκίας, **ήξερε τους βομβιστές και τους παρακολουθούσε.**

Τόσο στις εκρήξεις που έγιναν στην Άγκυρα, όσο και στις τελευταίες εκρήξεις στο αεροδρόμιο της Κωνσταντινούπολης, οι βομβιστές του ISIS είχαν συλληφθεί και αφέθηκαν ελεύθεροι. Το ίδιο και σήμερα. Και όλα αυτά γίνονται χωρίς ουσιαστικά να κατηγορηθεί το **ISIS**, ο ρόλος του οποίου παρουσιάζεται από τις δικαστικές αρχές και την κυβέρνηση ως περιθωριακός.

Αποκαλυπτική είναι η ακραία δήλωση που είχε κάνει μετά τις εκρήξεις στην Άγκυρα ο τότε πρωθυπουργός Νταβούτογλου: **Οι τρομοκράτες ήταν υπό παρακολούθηση, όμως, καθώς η Τουρκία είναι μία δημοκρατική χώρα, δεν μπορούσαν να προχωρήσουν σε συλλήψεις πριν τελεσθεί η παράνομη πράξη!** Σήμερα συνεχίζεται αυτή ακριβώς η πολιτική.

Στην Τουρκία, ακόμα και τα πιο εικονικά δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες κρέμονται από τα χείλη του Ερντογάν και της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση δεν λειτουργεί ως μια εκλεγμένη κυβέρνηση αλλά ως διορισμένη από τον Ερντογάν. Στη Βουλή, είναι συχνό το φαινόμενο βουλευτές να σηκώνουν απλώς τα χέρια ψηφίζοντας νόμους των οποίων αγνοούσαν το περιεχόμενο. Περισσότερο μοιάζουν με συμβολαιογράφους παρά με βουλευτές. Το τελευταίο διάστημα, ό,τι νομοσχέδιο έχει περάσει, έχει περάσει ως 'πακέτο'.

Η ίδια η κυβέρνηση του Ερντογάν ψήφισε στη Βουλή την **κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας όλων των Κούρδων βουλευτών**. Η ενέργεια αυτή δείχνει το μέγεθος των επιθέσεων, αφού ακόμα και οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι του λαού, μπορεί να δικαστούν με μία εντολή του Ερντογάν.

Αξιοσημείωτη επίσης είναι η **απαγόρευση δημοσιεύσεων** που διατάσσεται από τις

δικαστικές αρχές με εντολή της κυβέρνησης, μετά από διάφορα γεγονότα. **Μία μόλις ώρα μετά από τις βομβιστικές επιθέσεις, είχε ήδη εκδοθεί εντολή απαγόρευσης δημοσιεύσεων!**

Συνεχίζεται η φασιστικοποίηση στην Τουρκία

Πράγματι στην Τουρκία σήμερα, η απάντηση ενάντια στους αλλόθρησκους, ενάντια στην εργατική τάξη, στους διανοούμενους, ενάντια στην αγωνιζόμενη νεολαία, στις διεκδικήσεις των γυναικών, ιδιαίτερα ενάντια στις διεκδικήσεις του κούρδικου λαού, η απάντηση του καθεστώτος είναι η περαιτέρω φασιστικοποίηση σε κάθε επίπεδο. Η κυβέρνηση απαντά με τη φασιστικοποίηση σε κάθε επίπεδο ενάντια στα κινήματα και τις διεκδικήσεις αυτές.

Namaz (Προσευχή) στα νηπιαγωγεία

Για να δώσουμε ένα παράδειγμα, τα παιδιά ηλικίας τεσσάρων έως έξι ετών, αντί να πηγαίνουν στο νηπιαγωγείο μπορούν να πηγαίνουν σε διδασκαλεία του Κορανίου όπου παρακολουθούν θρησκευτικά μαθήματα. Αυτό το πράγμα, επίσημα έχει θεωρηθεί ως κοινωνικό δικαίωμα.

Άλλο παράδειγμα: **9.581** ιδιωτικά σχολεία υπάρχουν στην Τουρκία. Αυτό σημαίνει **10%** όλων των σχολείων που υπάρχουν. Το έτος 2011-2012, υπήρχαν μόνο **45** ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές στην Τουρκία. Σήμερα είναι **419**. Ο αριθμός δε των μαθητών που φοιτούν σε αυτές τις σχολές έχει πολλαπλασιαστεί 23 φορές: από **4.348** που ήταν, έχει φτάσει τις **99.217!**

Το κράτος ενισχύει αυτές τις ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, δίνοντας για κάθε παιδί που φοιτά **4.500-5.500 λίρες** ως βοήθεια από την πολιτεία.

Η φιλοσοφία και τα μαθήματα θετικής κατεύθυνσης στα σχολεία έχουν περιοριστεί σημαντικά, την ίδια ώρα που τα θρησκευτικά μαθήματα έχουν αυξηθεί πάρα πολύ. Η **Γυμναστική** έχει σχεδόν καταργηθεί!

Στα διδασκαλεία του Κορανίου ο περιορισμός της ηλικίας έχει καταργηθεί. Οι γονείς μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους να μελετούν το Κοράνι στην αραβική γλώσσα ακόμα και από την ηλικία των τεσσάρων, πέντε ή έξι ετών. Στα νηπιαγωγεία έχουν εισαχθεί θρησκευτικά μαθήματα.

Ακόμα, στα γυμνάσια και στα λύκεια έχουν δημιουργηθεί τμήματα που σπουδάζουν υποψήφιοι χοτζάδες και ιμάμηδες.

Τα σχολεία σε όλη την κλίμακα της εκπαίδευσης, έχουν πλέον αλλάξει μορφή, επί το αντιδραστικότερο, με έντονη την παρουσία του θρησκευτικού στοιχείου. Τα Θρησκευτικά βεβαίως είναι υποχρεωτικά.

Ταυτόχρονα, τα μικρά κορίτσια, ακόμα και τα ανήλικα, έχουν πλέον το δικαίωμα να φορούν μαντίλα. Τα γυμνάσια και τα δημοτικά σχολεία έχουν γεμίσει ανήλικα παιδιά που φορούν μαντίλα. Λίγα είναι πλέον στην Τουρκία τα **μικτά σχολεία** αγοριών-κοριτσιών.

Ταυτόχρονα, η αραβική έχει εισαχθεί στα σχολεία ως επίσημη γλώσσα που πρέπει να μάθουν τα παιδιά, ενώ το πρόγραμμα σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Θρησκευτικών ζήτημάτων. Αυτό σημαίνει ότι όλα πλέον τα σχολεία έχουν μετατραπεί σε θρησκευτικά σχολεία.

Στις εισαγωγικές εξετάσεις, για να μπουν τα παιδιά στα πανεπιστήμια, πρέπει να απαντήσουν με επιτυχία σε πάρα πολλές θρησκευτικού περιεχομένου ερωτήσεις!

Η φασιστικοποίηση, όπως είναι προφανές, εξαπλώνεται βέβαια και στα συνδικάτα. Πάρα πολλά συνδικάτα σήμερα είναι στα χέρια κυβερνητικών παραγόντων. Προσπαθούν να περάσουν θρησκευτικά μηνύματα και να εξασφαλίσουν λιγότερες εργατικές αντιστάσεις και μεγαλύτερη απόδοση για τα αφεντικά. Μεταξύ των εργαζομένων επιδιώκουν να επικρατούν θρησκευτικοί και όχι ταξικοί δεσμοί.

Θρησκευτικές εκδηλώσεις του ISIS στην Τουρκία

Το **ISIS** οργανώνεται στην Τουρκία εδώ και χρόνια στα σχολεία, στους χώρους δουλειάς, στις συνοικίες, με διάφορα ονόματα κάθε φορά. Έφτασαν στο σημείο να κάνουν θρησκευτικές τελετές στα πανεπιστήμια, καθώς και εκδηλώσεις με σημαίες του ISIS στους δρόμους διαφόρων πόλεων. Μοιράζουν προκηρύξεις συνεχώς, χωρίς καμία ενόχληση από το κράτος.

Μία σημαντική εξέλιξη των ημερών ήταν η ανακοίνωση που έκανε ο Ερντογάν περί Σύρων μεταναστών. Σε αυτήν τόνισε ότι στο επόμενο χρονικό διάστημα θα δοθεί **τουρκική υπηκοότητα σε όλους τους Σύρους πρόσφυγες**.

Καταρχήν να τονίσουμε ότι κάτι τέτοιο δεν στέκει νομικά, καθώς η Τουρκία δεν έχει υπογράψει συμφωνία για τη μεταναστευτική πολιτική σε διεθνές επίπεδο, παρά μόνο για την υποδοχή μεταναστών από την Ευρώπη και όχι από την Ανατολία.

Ποιος μπορεί να είναι ο σκοπός της παροχής τουρκικής υπηκοότητας στους πρόσφυγες;

Καταρχήν ο Ερντογάν αποσκοπεί, όπως είπαμε, στην αλλαγή του Συντάγματος και στη συνέχεια του πολιτεύματος. Σήμερα στην Τουρκία βρίσκονται **2.700.000** Σύροι μετανάστες και πρόσφυγες. Η εξασφάλιση των ψήφων όλων αυτών θα εξυπηρετούσε πάρα πολύ τον Ερντογάν στα σχέδιά του. Εκεί αποσκοπεί η εξαγγελία του για την παροχή υπηκοότητας. Ήδη σε πάρα πολλές κουρδικές περιοχές και στις περιοχές των αλεβιτών, δημιουργούνται συνοικίες για τους Σύρους πρόσφυγες, με στόχο τη δημογραφική αλλοίωση των περιοχών αυτών.

Δεν θα αποτελέσει έκπληξη, αν στους επόμενους μήνες ο Ερντογάν και η κυβέρνησή του πάρουν απόφαση για **πρόωρες εκλογές**. Ήδη ο Ερντογάν έχει ανοίξει τεράστιο πόλεμο με το κούρδικο κίνημα. Ταυτόχρονα έχει ανοίξει ρωγμές στους γκρίζους λύκους. Αν καταδικαστεί το κούρδικο κόμμα και διχάζοντας τη βάση των γκρίζων λύκων, μπορεί να εξασφαλίσει (με την μη είσοδο των Κούρδων στη Βουλή), τον αριθμό των βουλευτών που

χρειάζεται για την αλλαγή Συντάγματος.

Ποια πρέπει να είναι η απάντηση;

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση που επικρατεί στην Τουρκία, όπως την περιγράψαμε, χρειάζεται μια πραγματική αντίσταση. Ένα κίνημα που να αντισταθεί ενιαία απέναντι σε όλες αυτές τις επιθέσεις και οπισθοδρομήσεις, ένα κίνημα που θα μπορέσει να αντιμετωπίσει την πολιτική της κυβέρνησης.

Προς αυτή την κατεύθυνση έχει διατυπωθεί από το **Κόμμα Εργασίας** (ΕΜΕΡ) μία πρόταση για τη δημιουργία ενός μετώπου ειρήνης και δημοκρατίας σε όλη την Τουρκία και το Κουρδιστάν, με τη συμμετοχή όλων των οργανώσεων, των κομμάτων, των δημοκρατικών φορέων, μαζικών οργανώσεων, συνδικάτων, επιστημόνων, διανοουμένων, καλλιτεχνών, όσων είναι ενάντιοι στο καθεστώς της Άγκυρας, του Ερντογάν.

Προς αυτή την κατεύθυνση έχουν γίνει αρκετά βήματα. Ήδη έχει δημοσιευθεί μία διακήρυξη η οποία λέει ότι αυτή η κατάσταση δεν πρέπει να συνεχιστεί και πρέπει να δημιουργηθεί ένα μέτωπο ενάντια στην κυβέρνηση για να σταματήσει και ο πόλεμος, και οι καταπίεσεις και η φασιστικοποίηση αλλά ταυτόχρονα και η τρομοκρατία. Ήδη βρίσκει μεγάλη ανταπόκριση και στο επόμενο διάστημα θα υπάρξουν εξελίξεις προς αυτή την κατεύθυνση.

Όπως είναι γνωστό, στην Τουρκία είχε δημιουργηθεί ένα μέτωπο, το **Συνέδριο των λαών της Τουρκίας**. Σύντομα αυτό μετατράπηκε σε πολιτικό κόμμα, το **Δημοκρατικό Κόμμα των Λαών** (ΗΔΡ). Βέβαια με αυτή την εξέλιξη, αντί να μεγαλώσει το μέτωπο, αντί να είναι πιο αγωνιστικό, αντί να προσελκύσει ευρύτερο κόσμο και να αγκαλιάσει όλη την αντιπολίτευση ενάντια στο καθεστώς, δεν έπαιξε αυτό το ρόλο αλλά αντιθέτως, στένεψε αυτό το μέτωπο. Και αυτό γιατί το μέτωπο περιορίστηκε μόνο στο κουρδικό ζήτημα και απομακρύνθηκε από την αρχική πλατφόρμα πάνω στην οποία είχε δημιουργηθεί, γεγονός που το στένεψε.

Απαιτείται ένα νέο μέτωπο, χωρίς τα ίδια λάθη. Ένα άλλο μέτωπο, όχι κόμμα, που δεν θα περιορίζεται μόνο στο κουρδικό ζήτημα αλλά θα αγκαλιάζει **όλα τα καυτά πολιτικά ζητήματα των λαών, μειονοτήτων, εργατών, εργαζομένων και όλων των υπό εκμετάλλευση τάξεων και στρωμάτων.**

Σήμερα όπως ήδη αναφέραμε απαιτείται:

-Τερματισμός του πολέμου

-Τερματισμός της τρομοκρατίας

-Τερματισμός της φασιστικοποίησης

-Αποκατάσταση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών που καταργήθηκαν

Πάνω σε αυτές τις βάσεις πρέπει να γίνει η συζήτηση, με στόχο πάνω στη βάση θεμελιωδών αιτημάτων να δημιουργηθεί το ευρύτερο δυνατό μέτωπο.

***Ανταποκριτής στην Ελλάδα /Αθήνα της ημερήσιας εφημερίδας Εβρενσέλ και του τηλεοπτικού καναλιού Χαγιάτ**

9 Ιουλίου 2016